

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. birželio 8 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas — Taikos simbolį vaizduojančio Europos Sąjungos vaizdinio prekių ženklo paraiška — Restitutio in integrum prašymas — Ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui termino nesilaikymas“

Byloje T-583/15,

Monster Energy Company, įsteigta Koronoje, Kalifornijoje (Jungtinės Valstijos), atstovaujama solisitoriaus P. Brownlow,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą D. Gája,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2015 m. liepos 17 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2788/2014-2), susijusio su paraiška įregistruoti taikos simbolį vaizduojantį vaizdinį ženklą kaip Europos Sąjungos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. spalio 5 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. lapkričio 6 d.,

atsižvelgęs į tai, kad pagrindinės šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2012 m. lapkričio 21 d. ieškovė *Monster Energy Company* pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti šį vaizdinį žymenį:

- 2 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkluams registruoti 5, 30 ir 32 klasėms.
- 3 2013 m. gegužės 8 d. sprendimu ekspertas pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą ir 7 straipsnio 2 dalį, siejamą su iš dalies pakeisto 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 11 taisykle, atsisakė įregistruoti prašomą prekių ženklą.
- 4 2013 m. liepos 8 d. ieškovė pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsnius dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją EUIPO.
- 5 2013 m. gruodžio 11 d. sprendimu (toliau – pirmasis sprendimas) EUIPO pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją.
- 6 2014 m. birželio 23 d. faksimile ieškovė EUIPO pranešė, kad, patikrinusi stadiją, kurią pasiekė bylos nagrinėjimas, sužinojo, kad EUIPO pirmoji apeliacinė taryba priėmė pirmąjį sprendimą. Vis dėlto ji teigė, kad apie tai ši institucija jai nepranešė. Todėl ji paprašė, kad terminas ieškiniui pareikšti būtų skaičiuojamas iš naujo, kad galėtų Bendrajam Teismui pateikti ieškinį dėl pirmojo sprendimo.
- 7 Negavusi atsakymo į 2014 m. birželio 23 d. faksimilę, ieškovė 2014 m. liepos 2 d. elektroniniu laišku pakartotinai EUIPO pateikė paraišką ir pridėjo skundą.

- 8 2014 m. liepos 10 s. elektroniniu laišku EUIPO tarnybos „Kontaktai su naudotojais“ skyrius „Skundai“ ieškovei atsakė, kad apie pirmąjį sprendimą jai buvo pranešta 2013 m. gruodžio 20 d. faksimile, kaip tai matyti iš faksimilės siuntimui naudoto aparato perdavimo ataskaitos, kurioje, be datos ir adresato numerio, yra įrašas „OK“. Jis iš esmės taip pat nurodė, kad Bendrasis Teismas yra kompetentingas nagrinėti ieškinį dėl pirmojo sprendimo ir kad ieškinio priimtinumą klausimą turėtų nagrinėti atsižvelgdamas į faktines aplinkybes ir pateiktus įrodymus.
- 9 2014 m. liepos 15 d. faksimile Apeliacinių tarybų kanceliarija patvirtino ieškovei pirmajam sprendimui perduoti naudoto fakso perdavimo ataskaitos turinį ir nurodė, kad EUIPO negali nustatyti naujo termino ieškiniui pareikšti.
- 10 Per paskesnes savaites ieškovė ir EUIPO toliau susirašinėjo; galiausiai ieškovė paraleliai atliko du veiksmus.
- 11 Pirma, dėl pirmojo sprendimo ji pateikė ieškinį Bendrajam Teismui. Bendrojo Teismo kanceliarija jį gavo 2014 m. rugpjūčio 18 d. ir įregistravo numeriu T-633/14.
- 12 Antra, tą pačią dieną ji pateikė EUIPO *restitutio in integrum* prašymą pagal Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnį.
- 13 Šiame prašyme siekdama, kad jos teisės ginčyti Bendrajame Teisme pirmąjį sprendimą būtų atkurtos ir paraiška įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą būtų palikta EUIPO registre vykstant procesui Europos Sąjungos teisme, ieškovė nurodė faktines aplinkybes ir papildomus veiksmus, dėl kurių, nepaisant tam skirto rūpestingumo, ji sužinojo apie šį sprendimą tik 2014 m. birželio 17 d. Ji nurodo, kad negavo 2013 m. gruodžio 20 d. pranešimo apie pirmąjį sprendimą. Taigi EUIPO turėtų laikytis pozicijos, kad klausimas, ar laikytasi termino kreiptis į Bendrąjį Teismą, turi būti vertinamas atsižvelgiant į 2014 m. birželio 17 d., kuri ir turi būti atskaitos taškas, ir pakartotinai įtraukti į registrą ieškovės pateiktą paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.
- 14 2014 m. rugpjūčio 29 d. raštu Apeliacinių tarybų kanceliarija nurodė, kad negali tenkinti *restitutio in integrum* prašymo, nes Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnis susijęs tik su EUIPO, o ne Bendrojo Teismo atžvilgiu taikomais terminais, be to, fakso, kuriuo naudotasi, perdavimo ataskaita patvirtino, kad apie pirmąjį sprendimą pranešta 2013 m. gruodžio 20 d. ir kad tik Bendrasis Teismas, į kurį buvo kreiptasi, galėjo priimti dėl to sprendimą.
- 15 2014 m. spalio 28 d. ieškovė EUIPO pateikė apeliaciją dėl 2014 m. rugpjūčio 29 d. Apeliacinių tarybų kanceliarijos rašto. Ši apeliacija buvo papildyta 2014 m. gruodžio 31 d. dokumentu, kuriame ieškovė prašė ne tik panaikinti kanceliarijos raštą, bet ir atlikti jos pateikto *restitutio in integrum* prašymo peržiūrą.
- 16 Procedūra buvo baigta 2015 m. liepos 17 d. EUIPO antrajai apeliacinei tarybai priėmus sprendimą atmesti ieškovės jai pateiktą apeliaciją kaip nepriimtina (toliau – ginčijamas sprendimas). Apie šį sprendimą ieškovei pranešta 2015 m. rugpjūčio 5 d.
- 17 Ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba priminė kai kurias Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas, susijusias su EUIPO padalinių sprendimų apskundimo būdais, būtent 58 straipsnio 1 dalį ir 65 straipsnio 1 ir 5 dalis. Ji taip pat nurodė to paties reglamento 81 straipsnio, kuriame apibrėžiama bendra *restitutio in integrum* procedūros taikymo sritis, 1 dalies turinį.
- 18 Toliau ji nurodė, kad 2014 m. rugpjūčio 29 d. Apeliacinių tarybų kanceliarijos raštas nėra EUIPO skyriaus, kuris veiktų kaip pirmoji instancija, priimtas sprendimas, kurį galima būtų apskusti pagal Reglamento Nr. 207/2009 58 straipsnį, todėl apeliacija nepriimtina.

- 19 Ji pridūrė, kad bet kuriuo atveju nagrinėjamoje byloje negalima taikyti Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio 1 dalies. Ji iš esmės pabrėžė, kad minėtame straipsnyje reglamentuojami atvejai, kai neįmanoma laikytis „Tarnybos nustatyt[o]“ termino ir kad ieškovė prašė atkurti jos teises, susijusias su terminu Bendrojo Teismo atžvilgiu, kad galėtų pateikti jam ieškinį, kitaip tariant, tai nebuvo susiję su EUIPO vykstančia procedūra, ir nusprendė, kad neturi kompetencijos priimti sprendimo dėl pateikto prašymo. Šiuo klausimu ji nepritarė ieškovės aiškinimui, kad šiose nuostatose minimą terminą reikia suprasti kaip „su EUIPO susijusį“ arba „su EUIPO sietiną“ terminą, kitaip tariant, skaičiuojamą atsižvelgiant į EUIPO veiksmus.
- 20 Apeliacinė taryba taip pat pridūrė, kad Bendrajame Teisme vis dar nagrinėjamas ieškovės ieškinys dėl pirmojo sprendimo, o tai patvirtina Apeliacinės tarybos kompetencijos priimti sprendimą dėl *restitutio in integrum* prašymo nebuvimą.
- 21 2015 m. rugsėjo 9 d. Nutartyje *Monster Energy / VRDT (Taikos simbolio vaizdas)* (T-633/14, nepaskelbta, EU:T:2015:658) Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl pirmojo sprendimo kaip akivaizdžiai nepriimtina dėl to, kad ieškinys pateiktas pavėluotai. Dėl šios nutarties buvo pateiktas apeliacinis skundas Teisingumo Teismui. 2016 m. gegužės 4 d. Nutartimi *Monster Energy / EUIPO* (C-602/15 P) Teisingumo Teismas atmetė apeliacinį skundą.
- 22 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė 2015 m. spalio 5 d. pateikė šį ieškinį.

Šalių reikalavimai

- 23 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - grąžinti bylą EUIPO antrajai apeliacinei tarybai, kad *restitutio in integrum* prašymas būtų išnagrinėtas iš esmės,
 - priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.
- 24 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 25 Iš esmės ieškovė savo ieškinį grindžia keturiais pagrindais. Pirma, Apeliacinė taryba tariamai pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 58 straipsnį, kai nusprendė, kad 2014 m. rugpjūčio 29 d. Apeliacinių tarybų kanceliarijos rašto negalima apskusti remiantis šiuo straipsniu. Antra, ji tariamai pažeidė minėto reglamento 65 straipsnio 5 dalį, nes patvirtino, kad pranešimo apie pirmąjį sprendimą data, nuo kurios skaičiuotinas ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminas, reikia laikyti 2013 m. gruodžio 20 d. Trečia, ji tariamai pažeidė ir šio reglamento 81 straipsnį, kai nusprendė, kad šis straipsnis netaikomas situacijai, kuriai susiklosčius ieškovė paprašė nustatyti naują ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminą, ir kai tuo remdamasi padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju neturi kompetencijos taikyti šio straipsnio. Galiausiai, ketvirta, ji tariamai atsisakė priimti sprendimą ir, nepriimdama sprendimo dėl šio sprendimo 13 punkte nurodyto antrojo prašymo, kuris buvo nurodytas jos *restitutio in integrum* prašyme, pakartotas Apeliacinei tarybai pateiktame prašymą papildančiame dokumente ir susijęs su jos

paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą pakartotiniu įtraukimu į EUIPO registrą tuo metu, kai jos ieškinį nagrinėjo Sąjungos teismas, taip pat šiuo klausimu nemotyvuodama ginčijamo sprendimo, pažeidė to paties reglamento 75 straipsnį.

- 26 Visų pirma reikia išnagrinėti paskutinįjį ieškinio pagrindą, grindžiamą atsisakymu priimti sprendimą ir ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo atsisakymu priimti sprendimą ir motyvavimo stoka

- 27 Ieškovė EUIPO pateikė *restitutio in integrum* prašymą dėl termino pateikti Bendrajam Teismui ieškinį ir nurodė, kad jeigu šis terminas nebus pradėtas skaičiuoti iš naujo nuo 2014 m. birželio 17 d., ji praras ne tik teisę pateikti ieškinį Sąjungos teismui, bet ir teisę į tai, kad jos paraiška įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą išliktų. Šiame prašyme išdėstytuose reikalavimuose ji aiškiai nurodė, kad prašo nuspręsti, jog terminas pateikti ieškinį Bendrajam Teismui turi būti iš naujo skaičiuojamas nuo 2014 m. birželio 17 d, o jos paraiška įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą būtų vėl įtraukta į EUIPO registrą tuo metu, kai jos ieškinys nagrinėjamas Sąjungos teisme. Ji pakartojo argumentus ir reikalavimus, kurie buvo suformuluoti Apeliacinei tarybai pateiktame papildomame dokumente.
- 28 Bendrajam Teismui pateiktame ieškinyje ieškovė pabrėžia, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nesprenė klausimo dėl jos prašymo, susijusio su šio sprendimo 27 punkte nurodyta antrąja teise, susijusia su jos paraiškos įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą pakartotiniu įtraukimu į EUIPO registrą jos ieškinio nagrinėjimo Sąjungos teisme metu. *A fortiori*, ginčijamame sprendime šiuo klausimu nepateikta jokių motyvų, o tai reiškia, kad padarytas esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimas, todėl ieškovė negali veiksmingai ginti savo teisių šiuo klausimu. Ji Bendrojo Teismo prašo priimti sprendimą dėl šio prašymo ir priduria, kad konstatuotas motyvų nenurodymas trukdo Bendrajam Teismui atlikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę.
- 29 Sprendimo dėl tam tikro reikalavimo nepriėmimas gali būti pagrindas panaikinti bent jau dalį Apeliacinės tarybos sprendimo (šiuo klausimu žr. 2002 m. liepos 2 d. Sprendimo *SAT.1 / VRDT (SAT.2)*, T-323/00, EU:T:2002:172, 19 punktą).
- 30 Nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta šio sprendimo 27 punkte, ieškovė EUIPO pateikė prašymą pakartotinai įtraukti į EUIPO registrą jos paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą jos ieškinio nagrinėjimo Sąjungos teisme metu; šis prašymas siejamas su jos pateiktu *restitutio in integrum* prašymu, susijusiu su ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminu, taigi, šis pakartotinės registracijos prašymas buvo siejamas su prašymu dėl minėto termino.
- 31 Kadangi Apeliacinė taryba patvirtino Apeliacinių tarybų kanceliarijos poziciją, kad *restitutio in integrum* procedūra negali būti vykdoma dėl ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui termino, pats prašymas į EUIPO registrą pakartotinai įtraukti paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą, siejamas su prašymu nustatyti naują ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminą, kuris būtų skaičiuojamas nuo 2014 m. birželio 17 d., neišvengiamai turėjo būti atmestas. Taigi Apeliacinė taryba neatsisakė priimti sprendimo, kai nagrinėjo *restitutio in integrum* prašymą, į kurį buvo įtrauktas ir pakartotinės registracijos prašymas.
- 32 Ši išvada neprieštarauja EUIPO atsakyme į ieškinį nurodytai aplinkybei, kad ieškovės paraiška įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą šiuo metu yra „nagrinėjamo ieškinio“ dalykas, ir registre ji nenurodyta kaip „atmesta paraiška“. Neatsižvelgdama į *restitutio in integrum* prašymą EUIPO konstatavo, kad atsisakymas įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą buvo skundžiamas Sąjungos teismui pateiktame ieškinyje; tuo remdamasi ji padarė išvadą, kad prie registracijos paraiškos registre turėtų būti įrašas „nagrinėjamas ieškinys“.

- 33 Dėl tariamos motyvavimo stokos reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje numatyta, jog EUIPO sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Ši motyvavimo pareiga, kylanti ir iš SESV 296 straipsnio, buvo nagrinėjama dabar jau nusistovėjusioje teismo praktikoje, pagal kurią motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti aktą priėmusios institucijos argumentus taip, kad leistų, pirma, suinteresuotiesiems asmenims veiksmingai pasinaudoti teise prašyti atlikti ginčijamo sprendimo teisminę kontrolę ir, antra, Sąjungos teismui vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę. Vis dėlto nereikalaujama motyvuojant nurodyti visų svarbių teisinių ar faktinių aplinkybių. Klausimas, ar sprendimo motyvavimas atitinka šiuos reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į kontekstą bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-122/94, EU:C:1996:68, 29 punktą ir 2016 m. sausio 28 d. Sprendimo *Gugler France / VRDT – Gugler (GUGLER)*, T-674/13, nepaskelbtas, EU:T:2016:44, 52 punktą). Be to, motyvavimo reikalavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, be kita ko, į akto turinį ir nurodytų motyvų pobūdį, o tai reiškia, kad juo nereikalaujama visuomet aiškiai pateikti poziciją dėl visos nurodytos ar suinteresuotųjų asmenų prašomos informacijos (2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA / Florimex ir kt.*, C-265/97 P, EU:C:2000:170, 93 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2000 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Komisija*, T-5/97, EU:T:2000:278, 199 punktą ir 2010 m. gruodžio 9 d. Sprendimo *Tresplain Investments / VRDT – Hoo Hing (Golden Elephant Brand)*, T-303/08, EU:T:2010:505, 46 punktą).
- 34 *Dėl tariamos motyvavimo stokos reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime pateikti motyvai, kurie atitinka šio sprendimo 33 punkte nurodytus reikalavimus; iš jų galima suprasti Apeliacinės tarybos argumentus ir jais remiantis parengti santrauką, pateiktą šio sprendimo 17–20 punktuose. Nors Apeliacinė taryba nenurodė atskirų restitutio in integrum prašyme suformuluoto ir ieškovės papildomame dokumente pakartoto prašymo į EUIPO registrą pakartotinai įtraukti paraišką įregistruoti prekių ženklą atmetimo motyvų, taip ji pasielgė ir dėl to, kad atmetė visą restitutio in integrum prašymą ir jai pateiktą apeliaciją kaip pateiktus kompetencijos juos nagrinėti neturintiems padaliniams, todėl nereikėjo kartoti tų pačių paaiškinimų dėl kiekvieno iš prašymų, dėl kurių šie paaiškinimai buvo aiškūs.*
- 35 Taigi ieškinio atsisakymo priimti sprendimą ir motyvavimo stoka grindžiamą ieškinio pagrindą reikia atmesti. Toliau reikia išnagrinėti trečiąjį panaikinimo pagrindą.

Dėl pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio pažeidimu

- 36 Ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnį, susijusį su *restitutio in integrum procedūra*, nes nusprendė, kad šis straipsnis netaikomas situacijai, kai prašoma nustatyti naują ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminą, taip pat padarė išvadą, kad neturėjo kompetencijos taikyti šių nuostatų nagrinėjamu atveju.
- 37 Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
- „Pareiškėjo [Europos Sąjungos] prekių ženklui ar [jo] savininko arba kitos [procedūros Tarnyboje] šalies, kuri, nors ir, atsižvelgdama į aplinkybes, ėmėsi visų reikalingų priemonių, neįstengė laikytis Tarnybos nustatytų terminų [terminų Tarnybos atžvilgiu] ir kuri padavė dėl to prašymą, teisės atkuriamos, jeigu dėl minimo termino nesilaikymo atsirado tiesioginių šio reglamento nuostatų sąlygojamų padarinių, susijusių su kokių nors teisų į atlyginimą ar atlyginimo praradimu.“
- 38 Ieškovė tvirtina, kad darydamas nuorodą į „terminus Tarnybos atžvilgiu“ teisės aktų leidėjas siekė, kad ši nuostata apimtų „su EUIPO susijusius“ arba „su EUIPO sietinus“ terminus. Taigi galimybės pateikti Bendrajam Teismui ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo praradimas dėl to, kad nesilaikyta termino ieškiniui pareikšti, turėtų galėti būti *restitutio in integrum procedūros dalykas*, nes EUIPO yra susijusi su šiuo terminu kaip galimą ginčyti sprendimą priėmęs subjektas ir kaip potenciali bylos Bendrajame Teisme šalis.

- 39 Ieškovė mano, kad žodžiai „atžvilgiu“, susijęs“ ir „sietinas“ išreiškia tą pačią mintį. Ji pabrėžia, kad ginčijamo Reglamente Nr. 207/2009 numatyto termino skaičiavimo pradžią lemia EUIPO sprendimas. Taip pat, remdamasi minėto reglamento 64 straipsnio 3 dalimi, ieškovė pabrėžia, kad pasibaigus šiam terminui ir nepateikus per jį ieškinio Bendrajam Teismui minėtas sprendimas įsigalioja. Be to, ji pažymi, kad to paties reglamento 81 straipsnio 5 dalyje, kur nurodyti *restitutio in integrum procedūros taikymo srities apribojimai, neminimas šio reglamento 65 straipsnis, kuriuo reglamentuojamas ieškinių pateikimas Sąjungos teismuose ir kuriame, be kita ko, apibrėžiamas ieškinio pareiškimo terminas. Ieškovės teigimu, EUIPO įvairiais aspektais susijusi su ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminu ir jo nesilaikymo klausimas gali būti restitutio in integrum procedūros dalykas.*
- 40 Vis dėlto primintina, kad Reglamente Nr. 207/2009 12 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:
- „<...> Dėl to labai svarbu, išlaikant esamą Bendrijos organizacinę struktūrą bei valdžios pasidalijimą, numatyti Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) [<...>], kuri galėtų nepriklausomai spręsti techninius klausimus ir turėtų teisinį, administracinį ir finansinį savarankiškumą. Dėl to būtina ir tinkama, kad minėta tarnyba būtų juridinio asmens statusą turinti Bendrijos organizacija, kuri galėtų naudotis šiuo reglamentu suteiktais vykdomaisiais įgalinimais [įgaliojimais] ir veiktų pagal Bendrijos teisės aktus, neperžengdama Bendrijos institucijų kompetencijos ribų.“
- 41 Kaip teigia EUIPO, jeigu būtų pripažinta, kad vienas iš jos padalinių gali patenkinti *restitutio in integrum* prašymą, kiek jis susijęs su ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminu, būtų perimta dalis tokio teismo kompetencijos, nors tik jis vienas, esant Teisingumo Teismo galimybei atlikti kontrolę, pagal SESV 256 ir 263 straipsnius turi teisę įvertinti, ar jam pateiktas ieškiny priimtinas.
- 42 Šiuose straipsniuose numatyta, kad Bendrasis Teismas prižiūri Sąjungos įstaigų ar organų aktų, galinčių turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, teisėtumą, su sąlyga, kad tenkinamos priimtimumo sąlygos, ypač atsižvelgiant į tai, kad ieškiniai pateikiami per du mėnesius nuo akto paskelbimo arba nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo. Priimtimumo klausimas yra vienas iš ieškinio vertinimo, kuris priklauso teismo kompetencijai, aspektų, juo labiau kad šį aspektą teismas turi vertinti savo iniciatyva, kaip Teisingumo Teismas priminė, be kita ko, 1981 m. vasario 26 d. Nutartyje *Farrall / Komisija* (10/81, EU:C:1981:60) ar 1986 m. balandžio 23 d. Sprendime *Les Verts / Parlamentas* (294/83, EU:C:1986:166, 19 punktą).
- 43 Iš tiesų SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatyta, kad Sąjungos įstaigas ar organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ir tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pateikimą. Tačiau šiuo atveju Reglamente Nr. 207/2009 65 straipsnio 5 dalis, kur nurodyta, kad ieškiny dėl Apeliacinės tarybos sprendimo Bendrajam Teismui pateikiamas per du mėnesius nuo pranešimo apie Apeliacinės tarybos sprendimą dienos, visiškai atitinka SESV 263 straipsnyje numatytą bendrą tvarką, kiek tai susiję su teismo kompetencija vertinti, ar laikytasi termino ieškiniui pareikšti.
- 44 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš bylos medžiagos matyti, jog ieškovė pateikė Bendrajam Teismui ieškinį po to, kai sužinojo apie pirmąjį sprendimą, ir, jį gavęs, Bendrasis Teismas jau nagrinėjo klausimą dėl to, ar laikytasi termino, per kurį jam galėjo būti pateiktas ieškiny dėl šio sprendimo. Jis pripažino, kad ieškiny pateiktas pavėluotai, taigi, nepriimtinas. Prireikus, atsižvelgiant į tai, kad pateiktas apeliacinis skundas, toks vertinimas galėtų būti peržiūrėtas, tačiau bet kuriuo atveju tai gali padaryti Sąjungos teismai, o ne EUIPO. Net darant prielaidą, kad EUIPO apeliacinė taryba patenkintų *restitutio in integrum* prašymą, bet kuriuo atveju tai nesaistytų Bendrojo Teismo jam vertinant, ar ieškiny dėl pirmojo sprendimo pateiktas pavėluotai.

- 45 Taigi tuo atveju, kai dėl EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo Bendrajam Teismui pateiktas ieškinys teismo gali būti vertinamas kaip pateiktas pavėluotai, taikomas ne Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnis, reglamentuojantis *restitutio in integrum*, bet teismui skirtos nuostatos, būtent, be SESV 263 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antra pastraipa, kurioje numatyta, kad „[v]ienai iš šalių praleidus nustatytą terminą, jos teisių tai neapriboja, jei tik ji įrodo, kad taip atsitiko dėl aplinkybių, kurių nebuvo galima numatyti, ar dėl *force majeure*“.
- 46 Beje, teismo proceso nuo pradžių negalima dalyti į dvi dalis, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnyje, t. y. kai, pirma, pateikiamas ieškinys ir, antra, *restitutio in integrum* prašymas, dėl kurio teismas spęstų atskirai, vertindamas ieškinio priimtinumą pagal tai, ar laikytasi tokio ieškinio pareiškimo termino. Būtent vykstant pačiam procesui, pradėtam pateikus ieškinį, iš principo nagrinėjamas ieškinio priimtumo klausimas ir tik tuo atveju, kai teismui pateikiamas nepriimtumu grindžiamas prieštaravimas, dėl kurio prašoma priimti sprendimą nenagrinėjant bylos iš esmės, arba kai jis savo iniciatyva pasiremia imperatyviu nepriimtumo pagrindu, gali priimti atskirą sprendimą dėl priimtumo, o vėliau išnagrinėti bylą iš esmės, tačiau tik tuo atveju, kai pripažįsta, kad ieškinys priimtinas.
- 47 Todėl žodžių reikšme ir aplinkybe, kad EUIPO įvairiais aspektais susijusi su ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminu, paremtiems ieškovės argumentams negalima pritarti.
- 48 Pačios Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio procesinės nuostatos visiškai atitinka šio sprendimo 41–47 punktuose pateiktą SESV 256 ir 263 straipsnių išaiškinimą.
- 49 Iš tiesų Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnyje yra 2 dalis, kurioje patikslinta, kad neatliktas veiksmas turi būti baigtas per terminą *restitutio in integrum* prašymui pateikti, t. y. per du mėnesius nuo tam tikro termino nesilaikymo priežasties pašalinimo dienos. To paties straipsnio 4 dalyje numatyta, kad „[s]prendimą dėl pareiškimo priima skyrius, kompetentingas priimti sprendimą dėl neatliktų veiksmų“. Neatliktu veiksmu laikomas per konkretų terminą, dėl kurio pateiktas prašymas jį pradėti skaičiuoti iš naujo, turėtas atlikti veiksmas, kuriuo siekiama įgyti tam tikrą teisę arba pasinaudoti apskundimo galimybe.
- 50 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su Bendrajam Teismui dėl EUIPO apeliacinės tarybos sprendimo teikiamu ieškiniu, net jeigu būtų taikomas Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnis, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 ir 4 dalis tai lemtų prielaidą, kad neatliktas veiksmas, būtent ieškinio pateikimas, turėtų būti užbaigtas per du mėnesius nuo tam tikro termino nesilaikymo priežasties, dėl kurios jo nebuvo įmanoma pateikti anksčiau, pašalinimo dienos, ir per tą patį terminą kompetenciją priimti sprendimą dėl šio ieškinio turinčiam subjektui, t. y. Bendrajam Teismui, turėtų būti pateiktas ir *restitutio in integrum* prašymas. Tai neatitinka ieškovės pageidaujamo išaiškinimo, bet ypač patvirtina tai, kad nė vienas EUIPO skyrius ar padalinys negali priimti sprendimo.
- 51 Be to, šio sprendimo 45 punkte pateiktos išvados negali paneigti ieškovės išskirta aplinkybė, kad Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio 5 dalyje, kurioje numatytos šio straipsnio taikymo išimties, susijusios su EUIPO vykstančioms procedūroms taikomais terminais, neminimas ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminas, nurodytas to paties reglamento 65 straipsnyje. Tai galima paaiškinti, nes ne visos Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnio nuostatos taikomos procesui Bendrajame Teisme. Iš tiesų, kaip teisingai pabrėžia ieškovė, vis dėlto to paties reglamento 82 straipsnio „Procedūrų pratęsimas“, kuriame numatyti kiti galimi ištaisyti terminų nesilaikymo atvejai „EUIPO atžvilgiu“, 2 dalyje tarp nuostatų, kuriomis nustatomi terminai ir kurioms šis straipsnis netaikomas, aiškiai minimas to paties reglamento 65 straipsnis. Vis dėlto toks nesuderintas Reglamento Nr. 207/2009 81 ir 82 straipsnių nuostatų pateikimas netrukdo konstatuoti, kad abiem atvejais nuostatos dėl terminų EUIPO „atžvilgiu“ negali būti laikomos sietinos su ieškinio pateikimo Sąjungos teismui terminais.

- 52 Taigi Apeliacinė taryba teisingai pripažino, kad, Apeliacinių tarybų kanceliarijai priėmus sprendimą, neturi kompetencijos nagrinėti ieškovės pateikto *restitutio in integrum* prašymo, todėl trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Kiti argumentai

- 53 Šio sprendimo 52 punkte padarytos išvados užtenka, kad galima būtų atmesti ieškinį, įskaitant reikalavimus dėl bylos grąžinimo EUIPO, ir nereikia nagrinėti kitų dviejų ieškinio pagrindų, kuriais remiasi ieškovė, nes jie nesvarbūs, kadangi, net pripažinus jų pagrįstumą, jie negali lemti ginčijamo akto panaikinimo.
- 54 Apeliacinė taryba atmetė apeliaciją dėl 2014 m. rugpjūčio 29 d. Apeliacinių tarybų kanceliarijos rašto kaip nepriimtina. Šiuo klausimu pabrėžtina, kad šiam dėl ginčijamo sprendimo pateiktam ieškiniai nepatenkinti užtenka aplinkybės, kad vienas iš nepriimtumo pagrindų, kuriam pritarė Apeliacinė taryba, yra pagrįstas, kaip konstatuota šio sprendimo 52 punkte (pagal analogiją, dėl įvairių Komisijos sprendimų pateisinančių pagrindų žr. 1990 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-86/89, EU:C:1990:373, 20 punktą ir 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *General Electric / Komisija*, T-210/01, EU:T:2005:456, 42 ir 43 punktus; arba dėl įvairių neteisėtumo pagrindų, kuriuos patvirtino Bendrasis Teismas, žr. 1993 m. kovo 18 d. Sprendimo *Parlamentas / Frederiksen*, C-35/92 P, EU:C:1993:104, 31 punktą, o dėl įvairių ieškinio atmetimo pagrindų, kuriais rėmėsi Bendrasis Teismas, žr. 1994 m. sausio 24 d. Nutarties *Boessen / ESRK*, C-275/93 P, EU:C:1994:20, 25 ir 26 punktus).
- 55 Konkrečiai kalbant dėl ieškovės nurodyto antrojo ieškinio pagrindo, grindžiamo tuo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 5 dalį, kai pripažino, kad pranešimo apie pirmąjį sprendimą data, į kurią reikia atsižvelgti skaičiuojant ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui terminą, yra 2013 m. gruodžio 20 d., pažymėtina, kad EUIPO iš esmės teisingai teigia, kad šis pagrindas nesvarbus atsižvelgiant į Apeliacinės tarybos pagrindimą, kuriuo remiantis *restitutio in integrum* prašymas atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 56 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal EUIPO pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Monster Energy Company* bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Paskelbta 2016 m. birželio 8 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.